

Sygn. akt V CSK 674/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości "T." S.A.

w upadłości likwidacyjnej w B.

przeciwko G. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 10 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 180/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2014 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Okręgowego z dnia 7 listopada 2013 r. i zasądzono od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 365.530,95 zł z odpowiednimi odsetkami, a w pozostałym zakresie powództwo oddalono. Powód - Syndyk Masy Upadłości „T.” S.A. dochodził od pozwanego zapłaty sumy 309.530,95 zł z tytułu udzielonej pozwanemu wypłaty pożyczki pieniężnej. Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 7 listopada 2013 r. oddalono powództwo.

W skardze kasacyjnej powód podnosił zarzuty naruszenia przepisów art. 462 k.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c., art. 382 k.p.c. i art. 232 k.p.c. w zw. z art. 245 k.p.c. w zw. z art. 462 k.c.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzał, że skarga jest oczywiście uzasadniona (pkt 3 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia obu wyroków Sądów meriti, treści skargi kasacyjnej i zawartą w niej motywację prawną o przyjęcie skargi do rozpoznania, a także treść odpowiedzi na skargę (s. 302 akt sprawy, t. II), Sąd Najwyższy stwierdził, że - wbrew stanowisku skarżącego - w rozpoznawanej sprawie o zwrot pożyczki pieniężnej nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny dokonał przekonywającej interpretacji art. 462 k.p.c. po dokonaniu odpowiednich ustaleń faktycznych. W szczególności właściwie wyjaśnił, że pokwitowanie, które uzyskał pożyczkobiorca od pożyczkodawcy, może zostać zakwestionowane co do wystąpienia faktu zapłaty pożyczki (w całości lub w części), jeżeli takie potwierdzenie nie odpowiada stanowi rzeczywiście, możliwemu do ustalenia. Sąd Apelacyjny - opierając się na ustaleniach faktycznych - wskazał na okoliczności, które podważyły fakt ujawniony w pokwitowaniu (por. s. 17 i n. uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Należy stwierdzić, że gdy powód (pożyczkodawca) kwestionuje prawdziwość oświadczenia (pokwitowania)

o sprawie pożyczki, pozwany może podtrzymywać wartość dowodową pokwitowania lub wskazać inne dowody wskazujące na fakt umorzenia zobowiązania pożyczkowego. Niezrozumiale zatem brzmi sugestia pozwanego, że z racji kwestionowania przez powoda prawdziwości pokwitowań z dnia 6 listopada 2009 r. i z dnia 12 listopada 2009 r. nietrafnie obciążono pozwanego „wykazaniem swojej zdolności ekonomicznej spłaty pożyczki mimo istnienia pokwitowania” (pkt 3 skargi kasacyjnej).

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., §§ 6, 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349, ze zm.).